

Р Е Ш Е Н И Е № 88

гр. Перник, 05 април 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети март две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. № 74** по описа за **2013 г.** на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XII (чл. 208 и следващите) от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН.

С Решение № 821/28.12.2012 г. постановено по н.а.х. д. № 914/2012 г. Районен съд гр.Перник е потвърдил Наказателно постановление № 34-0000217/11.05.2012 г. на Началник Областен отдел „КД ДАИ” - Перник, с което на В.К.Т. на основание чл. 95, ал.1, т.3 от ЗАвтП, е било наложено административно наказание "глоба" в размер на 500 лева.

Против това решение в срок е постъпила **касационна жалба** от В.К.Т., чрез адв.С.. В жалбата са изложени мотиви обосноваващи незаконосъобразност на въззивното решение и се иска отмяната му.В съдебно заседание се представят писмени доказателства в подкрепа на защитната теза за осъществен превоз на пътници по договор.

Ответникът по жалбата – Началник ОО КД ДАИ гр.Перник, не изпраща представител и не изразява становище по оспорването..

Представителят на Окръжна прокуратура гр.Перник, намира жалбата за неоснователна и като такава предлага да бъде оставена без уважение, а решението на Пернишкия районен съд да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл.217 и сл. от АПК извърши цялостен преглед за законосъобразност на атакуваното решение и като прецени изложените от страните доводи и представени доказателства, намери следното:

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидената от закона форма и съдържаща необходимите реквизити, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Санкцията на нарушителя е наложена за това, че при извършена от контролните органи на 08.04.2012 г., около 23.15 ч. проверка на таксиметров автомобил „Деу Нубира” с ДК№ РК *** АС, се установило, че превозва три броя пътници без включен ЕТАФП. Въз

основа на тези обстоятелства на жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение № 139977 от 08.04.2012 г. и е издадено наказателно постановление №34-0000217 от 11.05.2012 г. Констатираното нарушение е квалифицирано като такова по чл.95, ал.1, т.3 от ЗАвт.П във връзка с чл.38, предл.1 от Наредба №34/06.12.1999 г. на МТ.

Настоящият състав намира, че атакуваното въззивно решение е правилно и законосъобразно. Фактическата обстановка по делото е изяснена, като констатациите са направени след позоваване на събраните по делото доказателства и настоящия състав я възприема изцяло.

Решаващия съд е обсъдил доказателствата подкрепящи тезата на наказващия орган и тези в подкрепа на защитната теза. Вътрешното убеждение на съда е формирано в съответствие с принципа по чл. 14 от НПК, като е сторено необходимото за разкриване на обективната истина /чл. 13 от НПК /.

Правилно е прието, че АУАН и НП притежават необходимото съдържание по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН и е призната компетентността на наказващия орган. Достатъчно, в степен осигуряваща правото на защита на нарушителя, е описано твърдяното нарушение.

При действието на забраната по чл. 220 от АПК и в контекста на изводите за правилност на фактическите установявания на районния съдия е обоснован изводът, че извършването на таксиметров превоз на пътници без да е включен таксиметровия апарат е неизпълнение на задължението по чл. 38 от Наредба № 34/06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници. Неизпълнението на задължението по чл. 38 от Наредбата осъществява състава на чл. 95, ал. 1, т.3 от ЗАвтП. Последната разпоредба санкционира водач на моторно превозно средство, който не е включил таксиметровия апарат. Задължението за включване на таксиметровия апарат е функция на неговото използване и невключването му след наемане на автомобила сочи на неизпълнение на задължението за използване на апарата.

Горните изводи не се променят от представените пред касационната инстанция писмени доказателства : договор за транспортна услуга от 03.01.2012 г. сключен между ТК „***” и ЕТ „***” и фактура за плащане по този договор №000000256/30.04.2012 г. Решаващият състав намира, че същите са неотнормирани към конкретния правен спор. В тях е постигната принципна договорка между две фирми за „превоз на персонала на възложителя на територията на гр.Перник”. Посочени са и реда и начина за осъществяване на този превоз. Не са представени доказателства относно обстоятелството, че на 08.04.2012 г. по този договор В.К.Т. е превозвал служители на ТК ***. Липсват заявки от които да се направи извод, за конкретната дата и час на изпълняваната поръчка, мястото от което или до което ще се превозват пътниците и дали тя действително е осъществявана към момента на констатиране на нарушението.

Обобщавайки изложеното дотук, настоящата инстанция намира за неоснователна касационната жалба на В.К.Т., а обжалваното въззивно решение на РС гр.Перник за съответно на закона и фактите по делото, поради което следва да бъде оставено в сила.

Воден от тези съображения, съдът в настоящия касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 821/28.12.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 914/2012 г. по описа на Районен съд гр.Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: